

עמ"ת 7705/04/15 - עבדאל קאדר עיסא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 מאי 2015

עמ"ת 7705-04-15 עיסא(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

עבדאל קאדר עיסא (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד רן שטרצר

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקובוביץ'

העורר לא הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת גרינברג), במסגרתה הורתה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של פריצה לרכב, ניסיון גניבת רכב וכן החזקת סכין ופציעה של עבריין מזויין ואיומים.
3. בית משפט קמא דן בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, ביחס לעבירות האלימות עליהן חלק ב"כ המשיב ומצא כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לרוב העבירות, ואולם קיימת חולשה ממשית ביחס לעבירה של פציעה כשהעבריין מזויין.

4. בית משפט קמא קבע בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורה בכפוף להסתייגות המפורטת לעיל, וכן בדבר קיומן של עילות מעצר כפולות, הראשונה עילת מעצר של מסוכנות אף בשים לב לפוטנציאל האלימות הטמון בחובן של עבירות הרכוש, והעובדה כי בתיק זה יצא מן הכוח אל הפועל באופן שהעורר פעל פעם אחר פעם כדי לחלץ את חברו מאחיזת המתלונן, תוך שהוא אדיש לכך כי הדבר יכול לגרום פגיעה קשה למתלונן. ובנוסף קיומה של עילת מעצר בדבר החשש להימלטות מאימת הדין, המבוססת על הימלטות המשיב מהמקום, ומעצרו רק בחלוף כחודש באופן אקראי וכן על הרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית.
5. בית משפט קמא לא פסל על הסף שחרורו של העורר לחלופת מעצר, והורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו.
6. לאחר קבלת תסקיר המעצר, ציין בית משפט קמא את התמונה העולה מהמשיב, והסיכון לישנות התנהלות אלימה, וכן את העובדה שחלופות המעצר נמצאו כבלתי מתאימות לפקח על המשיב ולהוות גורם מפחית סיכון, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו.
7. בית משפט קמא קבע בנוסף לאחר ששמע את טיעוני הצדדים ועיין בתסקיר שירות המבחן, בדבר עילת המסוכנות הנשקפת מצדו של המשיב ועוצמתה וכן החשש להימלטות בעוצמה דומה. עוד קבע בהסתמך על קביעותיו הקודמות כי לא מן הנמנע שהיה מקום לבחון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר הדוקה, ואולי אף לעבותה באיזוק אלקטרוני ואולם לא נמצאו טיעונים כבדי משקל לסטייה מהמלצה, ועל כן הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
8. ב"כ העורר העלה טענות באשר לאמור בתסקיר המעצר, לרבות בנוגע לקביעת בית משפט קמא לחולשה הקיימת בעניין עבירות האלימות, בנוסף טען כי טעה בימ"ש קמא בעת שקבע בדבר עילות המעצר, ובכל מקרה גם אם קיימת עילת מעצר, הרי שהיא מוחלשת בנסיבות בהן קבע בית משפט קמא בדבר חולשת הראיות לכאורה בעבירת האלימות, עניין שלא בא לידי ביטוי בתסקיר המעצר. כן לדברי ב"כ העורר זה הוא המקרה בו קם נימוק כבד משקל לסטות מהמלצת שירות המבחן וטעה בימ"ש קמא משלא יישם נכונה את כלל ההיבטים שבאו לידי ביטוי בהחלטותיו ולא הורה על שחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת, והכל כמפורט בטיעוניו דלעיל.
9. ב"כ המשיבה טענה כי החלטת בית שמפט קמא נסמכת על אדנים מוצקים במכלול ההיבטים שבאו לידי ביטוי בה. לדבריה הגם שנקבעה חולשה בעבירת האלימות הרי קמה עילת מעצר של מסוכנות ופוטנציאל האלימות בתיק זה בעבירות רכוש יתממש ובנסיבות אלה ואף בשים לב לעילת ההימלטות מן הדין וכלל המפורט בתסקיר, לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא ודין הערר להידחות.
10. אכן קבע בית משפט קמא כי באשר לעבירה של פגיעה כשהעברין מזוין המיוחסת לעורר, קיימת

חולשה ממשית תוך שמצאה טעם בטיעוני הסנגור בעניין זה.

משמעות קביעתו של בית משפט קמא והתוכן שיש ליצוק לחולשה שמצא בראיות לכאורה בהיבט האלימות נלמדת מהחלטת בית משפט קמא בעת שצוין לאחר קביעתו בדבר קיומן של ראיות לכאורה בכפוף להסתייגות המפורטת לעיל בדבר קיומן של עילות מעצר הן זו של המסוכנות ופוטנציאל האלימות הטמון בחובן של עבירות הרכוש אשר יצא מן הכוח אל הפועל בתיק זה וזאת בנוסף לעילת המעצר של החשש להימלטות מאימת הדין המבוססת על הימלטות המשיב ממקום מעצרו ואיתורו רק בחלוף חודש באקראי וכן על הרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

באיזון המתחייב קבע בית משפט קמא כי אינו פוסל על הסף שחרור לחלופת מעצר ואולם יש לבחון זאת באופן מעמיק על ידי שירות המבחן ועל כן הורה על קבלת תסקיר מעצר לבחינת עניין זה.

11. תסקיר המעצר שהתקבל בעניינו של העורר הביא לידי ביטוי מכלול נסיבות לרבות עברו הפלילי של העורר שעניינו ביצוע עבירות איומים כלפי זוגתו והפרת הוראה חוקית בגין נדון לצו מבחן של שנה ומאסר על תנאי. מיתר התיקים שהביא שירות המבחן לידי ביטוי עלה בדיון שבפני כי אחד מהם עניינו כיום בכתב אישום התלוי ועומד נגד העורר בחשד לביצוע עבירות נשק וירי מנשק חם באזור מגורים.

שירות המבחן הביא לידי ביטוי בתסקיר את היכרותם הקודמת עם העורר והתרשמותם באשר לדימוי העצמי שלו וכן בדבר הקושי לשיתוף פעולה במהלך צו המבחן ובהגעה סדירה למפגשים הקבוצתיים.

עוד הביא שירות המבחן לידי ביטוי את השיחה שקיימו עם העורר בבית המעצר במסגרת האבחון הנוכחי ואת דבריו כי ניסה להתרחק מאזור מגוריו, עבר להתגורר בפתח תקווה ובהמשך בכפר קאסם על אף שחוזה סביבה זו כבעייתית עבורו ושירות המבחן התרשם מפער באינפורמציה שמסר לגבי תפקודו והתנהלותו או כל התנהלות בעייתית כלשהי מצידו. שירות המבחן הביא לידי ביטוי בנוסף את הקושי בתפקודו של העורר עובר למעצרו ובמכלול הנתונים סבר כי קם סיכוי להתנהלות שולית בעייתית אשר בהיבט של הישנות התנהלות אלימה תוך פירוט מכלול הפרמטרים סברו כי מדובר בדרגת סיכון בינונית עד גבוהה ותוצאות ברמה בינונית.

כמו כן מצא שירות המבחן כי אין בחלופות המעצר שהוצעו כדי להוות חלופת מעצר סמכותית והדוקה שתפחית מרמת הסיכון ממנו וכי אין בידיהם לבוא בהמלצה לשחרור לחלופות המעצר המוצעות.

12. נמצאנו למדים כי בית משפט קמא היה ער לקביעתו בדבר קיומה של חולשה ראייתית שהגדירה כמהותית בהקשר לעבירת הפציעה וכן שב על קביעותיו בדבר עילת המסוכנות והחשש להימלטות. כמו כן בחן את אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר גם על רקע האמור בתסקיר המעצר ובדבר הסיכון הנשקף מהעורר להישנות התנהלות אלימה.

כפי שצוין לעיל בית משפט קמא הוא זה שיצק תוכן למשמעות קביעתו בדבר החולשה הראייתית המהותית ועלה כי לא ראה בכך כמוביל למסקנה שעניינו של העורר, עתה נוכח קביעה זו, נוגע רק לביצוע עבירת רכוש כדברי בא כוחו אלא שכלל הנסיבות האופפות את האירוע מובילות לחשש

למסוכנות כפי שעולה גם מתסקיר המעצר ובנסיבות בהן נפסלו חלופות המעצר המוצעות ונוכח סך כל האמור לעיל בדין לא מצא לסטות מתסקיר המעצר בעניינו.

13. הוסף לכך את העובדה כי בעניינו של העורר קיימת עילת מעצר נוספת לעילת המסוכנות, וזאת החשש להימלטות מאימת הדין אשר כעולה מאופן התנהלות העורר בעת האירוע ואף מבלי להידרש לנסיבות האירוע עצמן, נמלט מאימת הדין, נעצר רק לאחר כחודש באקראי ואף החשש נלמד מהרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית. שחרורו של העורר, בניגוד להמלצת שירות המבחן, אמור להיבחן גם בהיבט זה ומשמדובר על עורר שקם קושי לרכוש אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור נוכח כלל האמור לעיל ובעת שחלופת המעצר נמצאה בלתי ראויה בכלל ההיבטים, אף מטעם זה בדין החלטת בית משפט קמא.

14. לאור סך כל האמור לעיל דין הערר להידחות.

בשולי הדברים ייאמר כי גם בית משפט קמא הותיר פתח לבחינת חלופת מעצר נוספת שתיבחן על ידי בית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר שתוגש בכל עת.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת